

tillbage i Mætteevne og Kræft for de Kanoner, der da vilde være tilstede, som de, vi nu have, staae tilbage for dem, den høitagtede Krigsminister agter at anskaffe. Hertil kommer imidlertid ogsaa, at man allerede i det Forslag, der angaaer Anskaffelsen af Torpedos, paa samme Tid gaaer ud fra den Betragtning, at de nuværende Dampskibe vilde kunne gaae bag om Søforterne, naturligvis selv under den Forudsætning, at de vare bestykkede med de Kanoner, man nu agter at anskaffe. Denne Tanke kom ligeledes frem ved Behandlingen af det Lovforslag, hvortil jeg ogsaa sigtede, og som forelaa i 1857—58, men da var det saa langt fra, at man vilde indrømme denne Tankes Rigtighed, at et sagkyndigt Medlem, nemlig nuværende Opløgsøapitain Tuxen, endog aldeles bestemt afviste den, idet han tilføiede, at han tillidsfuldt turde udtale, at der vilde gaae flere Menneskealdre hen, før der kunde være Tanke om, at noget Dampskib kunde løbe forbi disse Sorter og lægge sig bagved dem. I det Forslag, der foreligger fra den høitagtede Krigsminister om Anskaffelse af Torpedos, er denne Tanke derimod udtrykt, thi derved tænker man netop paa at nedlægge i Havet hvad der skal danne et Vaaben imod de fjendtlige Skibe, naar de løbe bagom Forterne, og i den Omstændighed, at dette Forslag kommer frem samtidig med det om Kanonerne, ligger allerede efter min Formening en Mistillid til, at disse Kanoner vilde kunne forhindre det, som de dog først og fremmest burde forhindre. Jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke nu til 3die Behandling gaae længere, end jeg gif ved 2den Behandling, nemlig at indrømme den høitagtede Krigsminister den Sum, der er nødvendig til Anskaffelsen af de 5 store Kanoner. Jeg skal ikke, idetmindste ikke paa det nuværende Stadium, forlænge Debatten videre, men før jeg slutter, vil jeg dog udtale Misset om, at den høitagtede Krigsminister vilde angive, hvorledes han har tænkt sig Muligheden af at holde Belliggenheden af de 2 faste Punt-

ter, som ere nødvendige for Betsjeningen af de paatænkte Torpedos, skjønt for de fremmede Magter. Hvis det ikke er muligt for den høitagtede Krigsminister at holde Belliggenheden af disse 2 faste Punkter skjønt for fremmede Magter, men naar de altsaa kunne kjende den, og naar de endvidere have et aldeles paalideligt Kort, hvad man ikke kan forhindre dem fra at have, vil jeg tillade mig at spørge, om de da ikke vilde være ligesaa bekjendte med det Sted, paa hvilket Torpedos ligge, som vi selv, og følgelig kunne vogte sig derfor.

L. C. Nyholm: Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har tilligemed to andre Medlemmer af Udvalget under Nr. 59 stillet et Forslag om, at man skulde forkaeste Bevillingen af 60,000 Rd. til Torpedos. Jeg skal ikke nægte, at jeg fra mit Standpunkt meget maa fraraade, at man gaaer ind paa dette Mindretals Forslag. Det kunde jo tænkes, at ærede Medlemmer kunde antage mig for noget partiisk i denne Sag, seet hen til min militære Embedsstilling; men jeg maa forvare mig imod en saadan Antagelse, som kunde hæmme Virkningen af min anbefaling, og jeg vil sige, at hvis Noget maatte være en saadan Anskuelse, da er den begrundet i den Art Feiltagelser, som man saa ofte her i Thinget hører betegnet ved Ordet „Misforstaaelse“. Det er altsaa ikke i Egenkab af militair Embedsmand, at jeg anbefaler Anskaffelsen af dette nye Vaaben, men det er i Egenkab af Patriot. Jeg anseer Vaabenet for vigtigt med Hensyn til vort fremtidige Forsvar. Beviset for, at det lover Noget, ligger i, at det er blevet antaget af saamange andre Stater, og Beviset for, at det kan virke Noget, kan jo føres, og det har jeg ført her i Salen ved at nævne de Virkninger, man har havt deraf, navnlig under den nordamerikanske Krig; men, som sagt, Vaabnet er nyt, det er ikke muligt, at præcisere dets Betydning fortiden, og Endemaålet kan man sandelig endnu ikke sene. Det har imidlertid vistnok